

Z OBČNEGA ZBORA PODODBORA SLOVENSKEGA BABIŠKEGA DRUŠTVA V CELJU

Za zdrav mladi rod

Na nedavnem občnem zboru pododbora slovenskega babiškega društva v Celju se je zbralo 48 babic iz vsega celjskega okraja, da se pogovorijo o svojih problemih, pregledajo uspehe in izpolnijo strokovno znanje. V ta namen so imele pred občinim zborom štiri kvalitetna predavanja, kar je pri njih že tradicionalno. O babicah in njihovem delu pri nas malo govorimo kljub temu, da so nam zelo potrebne in da se bi brez njih marsikatera žena po porodu težko znašla. Opravljajo predvsem preventivno službo in med drugim obiščejo vsako ženo po porodu in odhodu iz bolnice na

domu vsaj petkrat. Ko smo med pogovorom povpraševale po njihovih težavah, so potožile, da nimajo prevoznih sredstev, da je babic premalo in da zanje ni stanovanj. Nekatere od njih delajo v težkih pogojih že dolga leta, pa vendar svojega poklica niso zapustile. **Babica Dobovičnik Marija, ki dela na območju Nazarja bo letos izpolnila sedemdeset let, pa še vedno redno obiščuje porodnice.**

Pričakujejo, da bo po uvedbi splošnega socialnega zavarovanja odstotek porodov v zdravstvenih zavodih začel padati. Nedvomno bodo zato mnogo bolj obremenjene babice — predvsem tiste, ki delajo na terenu. S tem v zvezi se bo nujno pokazala potreba tudi po reformi babiškega študija, ki bi moral biti enakovreden šolam za medicinske sestre. Prav bi tudi

bilo, da bi po vseh okrajih priredili posebne seminarje za babice, ki delajo na terenu.

Glede na to, da največ otrok umre v prvem letu, v prvem mesecu in prvem tednu starosti, lahko zaključimo, da nekaj z porodnimi varstvom ni v redu. Razumljivo je, da tega niso krive babice, vendar se bodo lahko tudi one borile proti pojavu. Na splošno sicer mortaliteta otrok močno pada, vendar predvsem pri otrocih starih več kot eno leto.

Da bi se babice v našem okraju čimbolj strokovno izpopolnile, so sklenile, da se bodo sestajale redno vsake tri mesece, sestanke pa združile s predavanji, ki zadevajo babiško službo. Glede na njihovo humano in ponekod zelo težavno delo, pa jim bomo v borbi, da vzgajimo zdrav rod pomagali mi vsi.

Vsaka stvar na svojem mestu

Celjski trg

Krompir 20 (70), čebula 40 (50-70), česen 110 (150-240), visok fižol 115 (80-100), nizek fižol 100 (70-80), solata 148-200 (150-300), špinata 100-150 (150-200), radič 100 (200-250), motovillec 100 (200-300), regrat — (100-150), peteršilj 60 (100), zelena 80 (100), por 40 (60-70), pesa — (50), korenček 60-70 (60-80), redkev 30 (40-50), redkvice 80-100 (100-200), hren — (150), bela glavata zelje 110 (—), ribano zelje 50 (50-60), ribana repa 38 (40), jabolka 60-70 (50-90), mleko — (56), smetana — (240), maslo — (520-680), jajca 14 (15-18).

Komaj smo lahko rekli, da je trg bolj preskrbljen, se je položaj že spremenil in v preteklem tednu smo ugotovili, da tako slabo preskrbljenega trga že lep čas nisimo videli. Priznali smo pa je še vedno mleka, mlečnih izdelkov, perutnine in jaje.

Gibanje prebivalstva

V času od 9. do 16. aprila 1960 je bilo rojenih 25 dečkov in 40 deklic.

Poročili so se:

Gregor-Albin Kolar, absolvent prava iz Celja in Gertruda Priesner, namestnica iz Dunaja. Dr. Gorazd Kolar, zdravnik iz Celja in Elizabeta-Ana Barešič, študent psihologije iz Ljubljane. Teodor Kovar, mizarški pomočnik iz Sentjanca in Ivana Stente, delavka iz Vrha, Vilijem Pirš, delavec iz Stor in Stefanija Počvaršek, bolnišničarica iz Podčetrtka, Dragutin Dečman, delavec iz Ljubljane in Angela-Terezija Pusar, trg. pomočnica iz Celja. Janez Lah, kurirka iz Sp. Selc in Slavka Čačik, namestnica iz Ljubljane. Janez Romih, delavec iz Kompol in Marija Novak, delavka iz Svelčice, Martin Kragolnik, mizarški pomočnik in Ana Stauer, namestnica, oba iz Celja. Sime-Luka Miočič, delavec in Dragica Gajšek, kurirka, oba iz Celja. Karl Skoda, rudar iz Hrastnika in Marija Ovcirk, delavka iz Zagrada. Ivan Zagar, delavec iz Zagrada in Alojzija Hrastnik, delavka iz Celja. Božidar Starič, trgovski pomočnik iz Celja in Marijana-Branka Krumpak, trg. pomočnica iz Trnovlj. Ratko Milošević, oficir JA in Kata Ljubič, natakarica, oba iz Celja. Božidar Šafran, mizar iz Megojnic in Stefanija Lenart, bolničarka iz Zvodnega. Vinko Coper, zidar in Albin Krulac, delavka, oba iz Celja. Ivan Salohir, str. ključničar iz Celja in Frančiška Selsiek, uslužbenka iz Osence.

Umrla so:

Amalija Tominec, gospodinja iz Celja, stara 88 let. Franc Doberšek, žerjavovodja iz Pečovja, star 52 let. Marija Vrečar, upokojenka iz Celja, stara 59 let. Angela Pirih, gospodinja iz Celja, stara 72 let. Milan Svečak, otrok iz Plemešnice, star 4 mesece. Danica Suhovrnič, otrok iz Strmece, stara 4 mesece. Marija Pastutnik, gospodinja iz Zvodnega, stara 58 let. Ladislava Leban, gospodinja iz Frankolovca, stara 29 let. Martin Novak, upokojenec iz Celja, star 64 let. Leopold Podavnik, nočni čuvaj iz Zaretra, star 57 let. Ivan Čizelj, upokojenec iz Smetevja, star 49 let.

Kronika nesreč

KAR NAPREJ ZLOMI NOG

Padli so in si zlomili nogo: Elizabeta Jucec iz Zabukovce, Kristina Musec iz Celja, Stanko Gorjanc iz Celja, Marija Ferlic iz Kozjega, Angela Obreza iz Smarčega v Rožni dolini, Fani Skoflec iz Ivence pri Voljniku, 49-letna Marija Kundik iz Lipovca pri Grobelnem, Marija Lupaž z Dolge gore, Ivan Poderjajs iz Zagrada, Ivan Arberter iz Zabuškovega. — Pri delu v rudniku Zabukovca si je zlomil nogo rudar Stanislav Sotelšek iz Pongrace. — Enajstletna Lucija Oprešnik iz Breze pri Vitljanu pa si je pri padcu zlomila nogo in poskočovala glavo.

NESREČNI PADCI

Padla je in si poskočovala glavo Marija Marčen iz Lesičnega. — Marija Misia iz Imenega si je poskočovala glavo in nogo. — 8-letni Matjaž Jensterle iz Sentjanja je padel. Poskočoval si je nogo. — Anton Drofenik iz Celja si je poskočoval glavo. — Viktor Trbojevič iz Celja si je pri padcu pretresel mozgane.

NAPADLI SO GA

Stanka Drofenika s Kristanvrha je pri Podplatu napadla in nožem ranil v roko in mu poskočovala glavo.

NA CREPINJAH SE JE POREZAL
Mihael Dečman s Ceste na Dobravo.

S PISTOLO SE JE IGRAL
19-letni Viktor Zorin iz Pečice pri Podplatu in si prestrelil nogo.

PRI STRELJANJU S KARBIDOM
se je ranil v glavo 9-letni Franc Colnarič iz Ratanške vasi.

Natečaj za najlepše posnetke mesta Celja

Olepševalno in turistično društvo ter Foto-kino društvo v Celju priznata natečaj za namenoma, da dobi ustrezen posnetek za pospeševanje turizma. Zato pridejo v poštev slike različnih predelov mesta Celja, novogradenj, znamenitosti itd.

Pogoji pa so:
Natečaj traja od 1. maja 1960. do 31. januarja 1961.
Sodelujejo lahko vsi amaterji člani Foto-kino društva Celje, člani fotoklubov in fotosekcij ter ljubitelji fotografije.
Udeležence natečaja lahko predloži največ deset posnetkov, od katerih se bo v konkurenco upoštevalo le pet najboljših.
Velikost posnetkov mora biti 9 krat 14 cm, izdelani na belem papirju z visokim leskom. Posnetki so lahko posneti v poljubnem dnevnem in letnem času.
Vsak udeleženec dvigne pri Olepševalnem in turističnem društvu v Celju. Titov trg 3, prijavnico, ki jo izpolnijo vrne istotam najpozneje do 30. junija tega leta.
Natečaj je anonimen in se slike opremljene s šifro pošljejo po pošti v zapечатih kuverti na naslov: Olepševalno in turistično društvo Celje — natečaj za najlepše posnetke mesta Celja — Celje, Titov trg 3. V posebni zapечатni kuverti opremljeni s šifro pa je treba priložiti še naslov avtorja. To kuverti bo žirija odprla po opravljenem ocenjevanju.
Petletnoski žirijo bodo sestavljali člani Olepševalnega in turističnega društva ter Foto-kino društva.
Izid natečaja bo v roku enega meseca po zaključku objavljen v Celjskem tedniku.
Za udeležence natečaja so predvidene naslednje nagrade:
prva nagrada 20.000 din
dve drugi po 10.000 din
šest tretjih po 5.000 din
deset odkupov po 1.000 din
Skupna vrednost nagrad in odkupov znaša torej 80.000 dinarjev.
Po zaključnem natečaju bodo nagradi obveščeni, da odstopijo negativne nagradene posnetkov in da se odrežejo avtorskih pravice.
Ves potrošeni material gre v breme udeleženca.

Pred prvim majem v Slovenskih Konjicah

Na predvečer 1. maja bo ob vznožju Konjske gore, od koder je lep razgled na vso gorjo Dravinjsko dolino, osrednja proslava v počastitev Brazzika dela Polez kulturnega sporeda bodo izvedli tudi štateni tek za prehodni pokal občinskega sindikalnega sveta. Krajše

proslave pa bodo na dan pred praznikom priredili tudi v nekaterih večjih podjetjih in krajih na območju konjske občine. Prvega maja pa bo konjska godba zaigrala budno ne le v središču, temveč tudi v drugih krajih.

V VASI ŠOFERJEV AMATERJEV

Prav čedna je vasica Bistrica ob Sotli. Gruča svetlih hišic je stinjena na holmič pod vznožjem Orlice in Svetih gor, odkoder se preko Bistrškega polja okraj Sotle vidi vedno lepši Kumrovec. Zleknjena polja pričajo, da tod živi kmečki rod, ki se ukvarja predvsem s poljedelstvom in živinorejo. Skoraj neverjetno pa je, da živo sodelujejo v Avtomoto društvu, ki so ga osnovali pred dobrimi desetimi leti. Vsih so dejali, kaj bi kmetu avtomobil, toda Bistričani se zanimajo za tehniko. Prav dobro vedo, da je bodočnost kmetovanja tesno povezana z motorizacijo.

»Pri nas se ne bi bali, da bi traktorji ali avtomobili ostali brez voznikov, se je nasmajal prizadeveni predsednik društva Slavko Sotošek. Res je, da so se nam vaščani posmihali, ko smo pred desetimi leti pripeljali staro »Tatro« kar na voz in so prve vožnje bile brez gum, da je ropotalo kot tank, toda danes menda ni hiše v vasi, ki bi ne imela šoferja-amaterja pod streho.
»Zdaj teče 26. tečaj za šoferja-amaterje,« je poudaril delavni tajnik Ivo Hudina. »Tale pa, ki jih

vide — 29 jih je — so prvi mopeisti, ki so se stodoletno odrezali pred komisijo. Iz tukajšnjega društva je izšlo že preko 50 polikličnih šoferjev, a okrog 600 ljudi se je usposobil za upravljanje z motornimi vozili.« K temu ne moremo dati komentarja, ker je nepotreben, če pomislimo, da Bistrica ob Sotli šteje komaj okrog 2100 prebivalcev s širšo okolico.

»Celo mamice so se lotile vožnje, se je nasmajal predsednik Sotošek. »Samo pogledite našo pridno Bavde-kovo, ki tečajnike skubi za denar. Med prvimi je opravila izpit. Brez skrbi bodite, še na nje ne se naše mamice vozile z avtomobili, če bi jih imeli.»

Veseli in razpoloženi so bili, saj so prav ta dan prvi absolventi mopeisti pred komisijo, ki jo je vodil tov. Poljanšek, zastopnik TZN Celje, uspešno pokazali svoje znanje o prometnih izpitih.

»Prijetno sem presenečen« je dejal tov. Poljanšek, »ker je bilo znanje tako kolektivno dobro. Nedvomno je to zasluga društva, ki je organiziralo tečaj in s tem nudilo možnost ljudem, da so se enako-

Večkrat se pritožujemo, da iz malomarnosti, v sled pomanjkanja časa, ali iz drugih vzrokov ne uporabljamo tistega, kar imamo na razpolago.

Smo v času, ko izvajamo akcijo za zmanjšanje prometnih poškodb in nezdol in ne bo napačno, če bomo v tem času rešili tudi vprašanje shrambe dvokoles. Se vedno so mnoga podjetja, ki nimajo nobenega prostora, kamor bi delavci varno shranili svoje prevozne sredstvo za čas, ko so v tovarni. V teh podjetjih torej poskusimo v naslednjih mesecih zgraditi vsaj provizorično kolesarnico, pri delavcih pa tudi doseči, da bodo v svojem lastnem interesu na tem mestu odlagali kolesa. Razumljivo je, da bo podjetje moralo poskrbeti tudi za primerno varnost shranjenih koles in morda tudi za popravilnico le-teh, tako da se bo delavec po končanem delu lahko odpeljal domov z urejenim kolesom.

NIČ KAJ RAZVESELJIVA VREMENSKA NAPOVED

SNEG NA POHORJU
Skoraj neverjetno je, da je sredi aprila snež precej nizko na Pohorju. Tembolj neverjetno je to zato, ker ga je bilo letošnje zimo razmeroma malo. Pohorski sadjarji so zato v skrbeh, saj sadno drevje že skoraj povsod cveti. Upajo pa, da ne bo razjasnite in mraza in tako tudi ne večje škode.

Presnete cunje!

Grem po ulici v sončnem dnevu. V hipu opazim, da okrog mene plešejo neki kosmiči, nekakšen prah. Ali je to morda sneg? Marčeve sneg iz jasnega neba? Ozrem se kvišku in glej! Z nekega okna nad mano maha roka Nežna, bela roka, ki drži nekaj belega. Ali v pozdrav meni, mimoidočemu znanцу? Ne! Ta roka otepa cunjno ne glede na to, da po ulici hodijo ljudje.

Grem dalje. Nad sabo zaslišim neko nabijanje. Pogledam! Pokaže se roka, ki s cunjno bje po zidu tik pod oknom. Iz cunjne pa se močno praši.

Roka nato izgine, okno se zapre. Toda pod oknom, na ze-

lenem zidu je umazana lisa. Nastala je zaradi pogostega otepanja s cunjno. To je grd madež na sicer lepi, še ne stari hiši. In kdo bo ta madež zbrisal? Ali naša skupnost oziroma hišni svet? Ali privatni lastnik? Morda! Prav gotovo pa ne tisti, ki ima madež na vesti!

Res je: še vedno so med gospodinjami in gospodinjimi pomočnicami take, ki se jim lep zid in prijazno lice hiše ne smili, pa tudi ljudje, ki hodijo tam mimo, jim niso nič mar. Lepa hiša je odraz stanovančev. To pa je važno tudi v Celju, saj hočemo, da bi bilo čim lepše.

CELJANKA POTUJE BREZPLAČNO V RIM

Letošnje olimpijske igre v Rimu si bo brezplačno ogledala tudi VLASTA KLEMENC, 30-letna materialna knjigovodkinja tovarne »Aero« v Celju. Klemenčeva je namreč pred dnevi spet kupila v samopostrežni trgovini podjetja »Center« v Celju zavitek kakovostnega in cenenegega detergenta OSKAR ter s tem zadela v črno: v njem je našla sliko BAKLE! Vrnudočena je vzkliknila: »Kaj takšnega pač nisem pričakovala! Vsekakor prelepa nagrada!« Vlasta Klemenčeva stalno pere belo in pisano perilo z Oskarjem. Zadovoljna je z njim, kajti ugotovila je, da Oskar dobro pere in ne škoduje tkaninam. Sicer pa se Klemenčeva zelo zanima za šport, zlasti za nogomet. Zato se potovanja v Rim tembolj veseli.

Mariborska tovarna ZLATOROG znava opozarja potrošnike, naj pri odpiranju zavirkov detergenta OSKAR pazijo na vložene športne slike. Zbirka desetih takšnih slik vidičuje potrošnika v veliko nagradno igro, slika BAKLE pa prinaša brezplačno potovanje na letošnje olimpijske igre v Rimu!

Nov dom na Kopitniku

Planinsko društvo Dol pri Hrastniku je na strminah Kopitnika v višini 791 metrov zgradilo svoj planinski dom, ki ga lahko vidimo že iz vlaka, če se peljemo iz Zidanega mosta proti Hrastniku. Z anonadotropnega »Doma na Gorah« je lep razgled po vsem Zasavju, blizu doma pa stoji cerkev, ki so jo zgradili še v turških časih. Torej, tudi zgodovinska znamenitost.

Postojanka, ki je oskrbovana pozimi in poleti in kjer imajo tudi televizijski sprejemnik, je primerna za šolske izlete, lepo pa se bodo razvedrili tudi odrasli. Trenutno imajo v domu tudi pet sob s prenočišč.

K domu lahko pridemo iz Hrastnika, iz Dola čez Turje, iz Zidanega mosta preko Sirja, iz Rimskih Toplic mimo restavracije »Pri postih in iz Smarčice. Po prvih treh poteh je do doma dve uri, po zadnjih dveh pa le uro več zmerne hoje.

Celjanom priporočamo, da gredo na Kopitnik iz Smarčice najprej do doma »Zavetišče« od tod pa je do »Doma na Gorah« le 45 minut. Vrnajo se lahko na postajo Hrastnik in skupno prehodijo največ pet ur.

Tudi avtobusna zveza je ugodna: ob 7. uri iz Celja z avtobusom, iz Hrastnika v Celje pa ob 16.21 v vlakom.

Kopitnik je znan po lepi planinski flori in ima že zdaj dve planinski postojanki. Zato pričakujemo, da bodo tudi celjski planinci redneje obiskovali ta del zasavskih planin.

Dr. M.

Zadnji most s srednjeveško konstrukcijo

Posnetek ni montaža. Tak most imajo v Soštanju. Pravi viseči most je, le da ga nihče več ne uporablja. Poti, ki vodijo k njemu z obeh bregov Pake, so že zaraščene. Morda je strah in nezaupanje, kar ga varuje od prevelikega prometa, verjetno pa še bolj dejstvo, da je zraven njega sodoben železobetonski most. Kot posebnost pa je gugajoč se mostič nad Pako vseeno zanimiv in tudi prijetno zabavišče za otroke, ki živijo v svetu pustolovščin.

